

Všeobecný  
**SNĚM CÍRKEVNÍ.**

· Krátké poučení s modlitbami.

V y d a l

**F. D.**

Svolením nejdůstojnějšího ordinariatu.

**V Brně 1869.**

**NÁKLADEM SPISOVATELOVÝM.**

**A všechno, čehokoli prositi budete  
na modlitbě věříce, obdržíte.**

**Math. 21, 22.**

## I. Co jest všeobecný církevní sněm?

Sněm jest tolik, co shromáždění; tak k. p. sněm zemský neb říšský jest shromáždění poslanců celé země neb říše, kteří se o její potřebách radí a dle těchto zákony buďto vykládají, aneb zrušují, a prostředky udávají, jimižby blaho země aneb říše zkvétalo.

Církev sv., která letos 8. prosince, v den nepoškvrněného početí Bohorodičky sněm slaviti bude, jest také říše, podobná ostatním; ačkoliv není, jak Pán pravil, z tohoto světa, přec jest na tomto světě viditelná, k tomu cíli od Spasitele založená, aby dílo vykoupení, jím dokonané, po celém světě prováděla, všechny lidi pravdou a milostí k blahoslavenství vedla, světu v bludy a hříchy zatonulému spásy donesla a království boží po celém světě šířila. Aby této velké úloze dostáti mohla, svěřil jí Pán veškerý poklad zjevení božího se všemi pravdami, zákony a zřízeními. Tento poklad církev sv. chová co společnost viditelná, an náboženství skrývati se nedá; co společnost trvanlivá, které slíbeno bylo trvání až do skonání světa; co Společnost všeobecná, jelikož všichni lidé k ní jsou povoláni, a jedině v ní spasení dojíti mohou. — Pravdy však, Kristem církvi sv. svěřené, nebylyby nikdy od jednoho věku k druhému neporušeně a beze změny se dostaly, kdyby bylo každému oudu této společnosti ponecháno, dle soukromného svého úsudku sobě je vykládati. Byloť nevyhnutelně potřebno, aby Pán

zřídil nejvyšší, neodvislý a zároveň neomylný úřad učící ienžby lidstvu pravdy Bohem zjevené sděloval a svobodnou vůli člověkovu zákonem a kázní k dosažení spásy vedl. A tento úřad vskutku také Spasitel zřídil, an k apoštolům svým pravil: „Jakož mne poslal Otec, tak i já posílám Vás. Dána jest mi všeliká moc na nebi a na zemi. Protož jdouce učte všechny národy, a vedte je k tomu, aby zachovávali všechno, což jsem koli přikázal Vám: a aj, já s Vámi jsem po všecky dni až do skonání světa.“ — Apoštoly tedy a jejich nástupce, biskupy, postavil Pán za soudce a představené, jakož i učitele své církvi, kterýžto úřad oni také hned po jeho smrti vykonávali, jak nás o tom kapitola 16. „Skutků apoštolských“ poučuje. Když totiž v Antiochii nastala rozepře mezi křesťany ze židovstva a z pohanstva obrácenými, zdali potřebna jest obřízka co příprava na přijímání svátosti sv. křtu, donešen jest spor před apoštoly, kteří vyskoumavše jeho příčinu a podstatu, onou mocí, kterou od Pána obdrželi, rozhodli takto: „Vidělo se zajisté duchu svatému i nám žádného více na Vás břemene nevkládati kromě těchto věcí potřebných“ atd. „A čtouce Antiochenští“ praví písmo sv. dále „radovali se z toho napomenutí“.

Z toho všeho tedy vidět, že, má-li se jednati o potřebách veškeré církve, o prostředcích k spáse vedoucích, o výkladu pravd zjevených, o zákonech všem údům církve potřebných, o vnitřním zřízení církve, jedině nástupcové apoštolů, biskupové, jsou oprávněni a i povinni k shromáždění, k tomu cíli ustanovenému, se dostaviti a v něm rozhodovati; a toto shromáždění biskupů, ve věcech víry, mravů a církevní kázně se ra-

dících a rozhodujících nazývá se všeobecný církevní sněm.

Jednu stránku, a zajisté nejdůležitější, ještě zapotřebí vytknouti. Kristus Pán sám nazýval svou církev říší; každá říše však, má-li prospívati, musí i někoho míti, kdo by ji řídil a spravoval. Církev sv. má též nejvyšší hlavu, a ta jest Ježíš Kristus neviditelně v ní trvající. Aby ale církev i viditelné hlavy nepostrádala, vyvolil on sv. Petra za svého náměstka; jemu odevzdal klíče nebes, jemu kázal utvrzovati bratry ve víře, jemu svěřil úřad pastýřský nad ovce a beránky t. j. nad celým stádem. Jen ve spolku s ním a pod jeho vedením mohli apoštolové úřad Pánem jim svěřený vykonávati a církev řídit a spravovati. Z toho ale také zřejmo, že i sněm církevní bez Petra a jeho nástupců, římských papežů, odbývaný všeobecným sněmem nazván býti nemůže. Všeobecný církevní sněm jest tedy shromáždění biskupů katolických pod vedením římského papeže o věcech víry, mravů a církevní kázně se radících a rozhodujících.

*Poznámání 1.* Církevní sněm jmenuje se všeobecným, poněvadž k němu jsou biskupové celého světa katolického povoláni, a zákony, pro celou církev platné, ukládají. Sejdou-li se biskupové jisté krajiny k nějaké poradě ve prospěch této krajiny, nazývá se sněm tento sněmem krajinským, a má jen pro katolíky této krajiny platnost; může ale nabýti platnosti všeobecné, když jeho usnešení papež a ostatní církev přijme.

*Poznámání 2.* Synoda jest tolik co sněm, a užívá se toto slovo v nynější době u nás obzvláště o

schůzích, v nichž biskup se svým kněžstvem o potřebách své diecese se radí.

## **II. Kdo má právo všeobecný církevní sněm svolat?**

Církevní sněm všeobecný svolat přináleží jedině papeži, co viditelnému náměstku Ježíše Krista na zemi, co nejvyšší hlavě veškeré církve, co pastýři, jemuž starost o ovce a beránky svěřena, a jenž od Pána svého rozkaz obdržel bratry ve víře utvrzovati. Již z jeho postavení k veškeré církvi viděti jest, že je n o n právo míti může a má, všeobecný sněm svolati; neboť jen pastýř má právo svolati stádo; jen jeho hlasu má toto poslouchat a jeho vůdcovství se svěřit. K tomuto stádu patří ale biskupové, církevní vyšší hodnostáři, císaři a králové právě tak jako nejposlednější z laiků, a tedy ve věcech duchovních ho poslouchati jsou povinni.)

Čítáme-li však v dějinách světových, že i císařové někdy církevní sněmy svolávali, nesmíme zapomenouti, že jim to jenom proto dovoleno bylo, poněvadž se co nejvyšší církve ochrancové osvědčili, a poněvadž vždy papežové toto jejich jednání buďto vyvolali buďto schválili. —

Tímto tedy právem jemu přináležícím svolal sv. otec ke dni 8. prosince 1869 všeobecný církevní sněm; po zralém uvážení potřeb nynější doby, po vroucí modlitbě k Bohu pronesl kníže katolické církve slovo: a ono stačí, aby ze severu a jihu, z východu a západu, ze všech částí a krajin světa, z každého národa biskupové, představení této velké společnosti na cestu se vydali, aby se shromáždili okolo svého otce a pastýře.

Samo sebou se rozumí, že na tomto sněmě sv. otec má předsednictví, ano nikdy sněm církevní, jemužby papež sám aneb skrze svého vyslance nepředsedal, všeobecným uznán nebyl, leda tehdy, když papež věci v něm ujednané potvrdil.

Jakož konečně papež má právo sněm církevní svolat, zahájit, jemu předsedat, tak má i právo sněm zavřít aneb rozpustit — ano ještě více: má-li církevní sněm míti platnosti všeobecné, musí papež usnešení jeho potvrdit a schválit.

Ze všeho toho vidět, že ona otázka, která kdysi s velkou nepřízní ku katolické církvi se pojednávala, zdali totiž sněm církevní jest nad papežem, při opravdivé vůli k pravdě státi, snadno jest rozluštěna. Neufť sněmu všeobecného, jehož papež nesvolá, neřídí a nepotvrdí; jakmile papež aneb jeho zástupce sněm opustí, už tento není sněmem všeobecným, jelikož se tělu podobá bezhlavému; jako ale hlava bez těla mrtva jest, tak i tělo bez hlavy obstáti nemůže. A proto také jen biskupové shromáždění s papežem sněm tvoří: ani oni bez něho, ani tento bez nich.)

### **III. Kdo má právo v církevním sněmu všeobecném se účastnit?**

První právo na všeobecném sněmě církevním zasedat má, jak nyní praveno, papež; nepožívá však toho práva jediný, an všichni biskupové katoličtí, co nástupcové apoštolů, které postavil Pán řídití církev boží, jsou oprávněni, na sněmě církevním podati hlas nejen poradný, nýbrž i rozhodný a platný. Proto také sv. otec svolávaje nynější církevní sněm vyzval všechny bi-

skupy katolického světa, aby k němu se dostavili, ano vyhrožoval ve svém listu těm, kteříby přijíti mohli, ale něchtěli, církevními tresty. — Není však k platnosti takového sněmu zapotřebí, aby všichni se dostavili; neboť každý nahlíží, že to ani možno nebude. Jsou mezi biskupy kmetové 70 a více let čítající, mnohými pracemi, útrpením, nemocemi, vysokým stářím seslabení, jimž cesta do Říma bude nemožna neb obtížna. Nemohlo by se dále státi, žeby některé vlády při nynějším nepříznivém postavení svém k církvi biskupům svých zemí cestu ku sněmu zabránili? Kdyby se dále tomu divil, kdyby za našich časů některý pastýř pro svou neohroženou lásku k právům církve osud sprostých zločinů v žaláři (k. p. v Rusku) sdíleti musel? Kdyby tedy i všichni biskupové na sněm nepřišli, zůstane on přec všeobecným, a pro celou církev platnost míti bude.

Mimo biskupy budou na sněmě zasedati kardinálové, představení rozličných řádů duchovních, a jiní církevní hodnostáři, jimž církevním právem to dovoleno.

V dřívějších dobách, dokud ještě císařové a králové při církvi katolické stáli, i oni na sněm církevní přivoláni byli; neměli však práva rozhodujícího, nýbrž jen poradného, t. j. oni byli tázáni a slyšeni při věcech, které se poměru církve k státu týkaly, a po jich vyslechnutí sněm teprv se uradil. Nyní ale, když se státové od církve odtrhnouti snaží, a opět k pohanství, ovšem jinému než v starých dobách bylo, se navracují, sv. otec po důkladném uvážení všech okolností, jich nepozval, an nevyhnutelně na sněmě potřebni nejsou.

Z toho ale také viděti, co souditi o onom křiku, který od nepřátelů církve vyvolán byl a k tomu smě-



řuje, aby taky laikové t. j. nekněži na církevním sněmě se účastniti směli. Kristus Pán, zřídiv církev svatou slovy k Apoštolům pronešenými: „Jdouce učte všechny národy“ a „kdo vás slyší, mne slyší,“ zřejmě udal, že stávati má v jeho církvi rozdíl mezi *vyučovacími* a *poslouchacími* oudy. Jen vyučovací církev může právo míti o věcech, víry a mravů a církevní kázně se týkajících, usnešení činiti.

Poslouchací církev však, které nejen laikové, nýbrž i veškeré ostatní duchovenstvo přináleží, má toto usnešení církve vyučovací, na všeobecném sněmu shromážděné, s pokornou vírou a uctivým poslušenstvím přijmouti.

Ostatně nechtějme zapomenouti, že podobné křiky jen s oněch stran pochází, kde už bez toho Pánu Bohu a církvi sv. výhost dán; že tito hlasové se ozývají jen v táboru buďto nekatolíků buďto takových katolíků, kteří nechtějíce uznávati neomylnost církve vyučovací, jíž Spasitel Ducha sv. slíbil, nejraději by na její místo postavili neomylnost svou, jejížto nejlepším obrazem jest babylonská věž.

#### **IV. Kolik už bylo všeobecných církevních sněmů; proč se svolávají.**

Více než 18 století trvá církev, a nečítámeli první schůzi apoštolů v Jerusalemě, odbývalo se teprv 19 všeobecných církevních sněmů. První z nich svolán 300 let po umučení Páně, a poslední, svatý sněm Tridentinský, svolán 300 let před tímto nynějším. Nic nedokazuje více mohutnou sílu církve, jako takový sněm, poněvadž on na jevo staví moc, kterou se sv. církev

brání nejen proti bludům v lidském duchu se rodícím. nýbrž i proti zlořádům ve vlastním lůně se vyskytujícím. Z malého počtu všech dosud odbývaných sněmů viděti, jakou důležitost do sebe mají; viděti ale také, že jenom z důležitých příčin se odbývají. — Nejhlavnější příčiny, pro které sněmy církevní všeobecné se svolávají, jsou tyto:

1. Když kacířstvo aneb rozkol proti pravé víře vznikne. Pro tuto příčinu svolán k. p. hned první církevní sněm *Nicejský*. Když totiž jakýsi bludař, jmenem Arius, se opovážil tvrditi, že Ježíš Kristus není Bohem, tu se sešli biskupové katoličtí na všeobecný církevní sněm, a, odsoudivše učení jeho, zřejmě pravdu zjevenou, celému světu ohlásili, že Ježíš jest Bohem, druhá boží osoba, jedné přirozenosti a podstaty s první.

2. Kdyby 2 papežové povstali, a nevědělo se, kdo z nich jest pravý. Z této příčiny sešel se sněm *Kostnický*, poněvadž před nim skutečně 2 mužové povstali, kteří si právo papežů přisvojili.

3. Kdyby se nějaké velké podniknutí proti nepřátelům křesťanstva mělo provést. Tak k. p. se stalo, když Turci svými válkami celé křesťanstvo ohrožovali, a jedna říše po druhé od nich byla vydobyta a spuštěna, svolali papežové dvakrát biskupy ku sněmům do francouzského města *Lyonu* a tam bylo ustanoveno, aby křesťanstvo ku křížáckým válkám proti Turkům se vypravilo.

4. Kdykoliv se jedná o nápravu církve ve hlavě a oudech, t. j. kdykoliv církev sv. to za dobré uzná, pro všelijaké poklesky a nepravosti nejen světských nýbrž i duchovních osob nové zákony ustanoviti, jimižby kázeň a mrav opět byly uvedeny. Tak se jednalo o tuto

nápravu hlavně na svat. sněmě *Tridentinském*, jehož ustanovení až podnes blahodárným účinkem na veřejný život světa křesťanského vyníkají

Toť jsou tedy příčiny, pro které se biskupové ku všeobecným sněmům dostavují. Nescházejí se, jako jiná shromáždění, aby o válce a míru jednali, aniž proto, aby země a národy mečem si podmanili, nýbrž aby o duších a posvátných jejich zájmech, o království božím se urádili. Oni tak činí, aby dostáli nejsvětější povinnosti své, naproti bludům pravdu hlásati, jejížto poklad jim svěřen od toho, jenž sám jest pravda odvěčná: aby se radili o ranách a bídě křesťanského světa, a prostředky udali, jimižby ony vyhojeny a tato umírněna a ukončena byla.

## **V. Proč svolal sv. otec nynější církevní všeobecný sněm?**

Svatý otec sám ve svém listu, kterým biskupy na tento všeobecný sněm zve, na tuto naši otázku odpovídá: „Jest všeobecně známo, jakou hroznou bouří církev sv. jest zachváčena a jakými zly lidská společnost navštívena. Neboť nejhroznější nepřátelé Boží a lidští proti katolické církvi, její spásonosné víře a cti-hodné moci, jakož i proti právomocnosti svaté apoštolské stolice boj vedou, všechno svaté nohami šlapou a opovrhují, majetek kostelům odnímají, biskupy a muže, boží službě zasvěcené, jakož i osoby, katolickým smýšlením se vyznávamenající, vším možným způsobem týrají, duchovní řády vyhánějí, bezbožné knihy všeho druhu a zkázonosné časopisy rozšiřují, ano i rozkol a blud pěstují. Vychování ubohé mládeže rukoum kněžstva se

odnímá, a co ještě špatnější jest, na mnohých místech učitelům bezbožným a nevěřícím se svěruje. A proto se také k Našemu a všech dobře smýšlejících nejvyššímu žalu, a k politování hodné škodě všech duší bezbožnost, nemravnost, prostopášnost, nepravost a neřesti, rušení všech božských a lidských zákonů tak rozšířilo, že nejen nejsvětější naše náboženství, ale i lidská společnost žalostným způsobem v zmatek se uvádí a trápí.“

Jako starostlivý otec, jenž blaho dětí jemu svěřených neustále na mysli má, jakmile nepřítel přišel, jemu se vši mocí na odpor se postaví, tak vidíme tu svatého otce, jak on v našich dobách o své ovečky péči vede. Není to všechno pravda, co on ve svém listu, který Jsi milý čtenáři právě byl četl, pověděl? Vzpomeňme sobě jenom na ty křivdy, na to tupení a hanění, kterého ti naši novověcí mudrcové proti svaté církvi užívají; rozvažme, jak nepřátelé církve kostelům a klášterům jmění vzíti se vynasnažují, a všechny vlády, které tak učinily, vychvalují; vzpomeňme si i na to, jak našeho sv. otce o velkou část jeho zemí připravili a o ostatní připravit hodlají; jak všeobecně lid proti kněžstvu dráždí a vyzdvížení klášterů, které světu už tolik dobrodiní učinily, žádají; vzpomeňme, jakou drzostí a zlomyslností duchovenstvo proti svým pastýřům, ovšem a Bohu díky bez účinku, pobuřují; jak církvi sv. vychování dětí a školy odnímají; uvažme neustálé osočování, jimž v mnohých krajinách časopisectvo všeho druhu svaté věci tupiti smí; nezapomeňme, že i v našich vlastech lidé bezbožní, kteří už dávno ani v Boha, ani v nesmrtelnost duše a Spasitele nevěří, ze zášti k církvi tak zvaným husitstvím, které vlasti naše v největší nebezpečení

avedlo, národ svádí a proti jeho pastýřům popuzují, uvažme dále bezbožné zásady, které se nyní rozšiřují — a slova sv. Otce budou nám nejlépe vyložena a ospravedlněna. A jako předchůdcové Pia IX. v nejhorších dobách církve všeobecné sněmy svolávali v naději, že jimi obnova a náprava se docílí, tak i tento náš sv. otec v nynějších poměrech, společnost lidskou ohrožujících, příčinu našel k svolání všeobecného sněmu církevního.

Co čem se tedy bude jednat na tomto sněmě církevním? „Na tomto sněmě“ píše svatý otec „důkladnou zkouškou se uváží a ustanoví, coby se přede vším obzvláště v nynějších na nejvýš nepříznivých dobách k větší cti a chvále Boží, k neporušitelnosti víry, k slušnosti služeb Božích, k věčnému blahu člověčenstva, ku kázni světského a řeholného duchovenstva, k jeho důkladnému vzdělání, k zachování církevních příkázání, k nápravě mravů, ku křesťanskému vychování mládeže, k všeobecnému pokoji a sjednocení vztahovalo. Dále neunavnou pílí pečováno býti má, aby s Boží pomocí všechno zlo od církve a státu bylo odvráceno, aby ubozí bloudící na pravou cestu pravdy spravedlnosti a blaženosti byli přivedeni, aby po odstranění nepravostí a bludů vznešené naše náboženství a jeho spásonosné učení po celém světě opět obživlo, a denně více a více se šířilo, a takovým způsobem nábožnost, poctivost, právo, spravedlnost, láska a všechny křesťanské cnosti k největšímu užitku lidské společnosti se dařily a zkvétaly.“ Jak vznešené účely má toto shromáždění! Kdyby se dosáhly, jaké spásy by svět zacítil! Blaho lidské společnosti! O kolikráte shromáždují se lidé, kteří opak toho hledají; kolikráte takoví, kteří nedbajíce svatých

zájmů člověčenstva se domnívají, že svými zákony průmysl, orbu, vědy, umy povznášejícími společnost spasili, kdežto více zmatku než pořádku ustrojili! (Založil se už někde samotným rozumem bez náboženství a bez víry trvalý pořádek? Naše doba jest nejznamenitějším toho důkazem, že ne. Či zlepšily se mravy? Či utvrzena vážnost moci zákonnité? Či upevněna svoboda? Aneb odstraněny války? Učiněn konec bídě a nouzi? Co přispěli zákonové beznáboženští k rozluštění nejdůležitějších otázek společenských o zřízení obecním, o poměrech práce, mzdy pracovníků? Na všechny tyto otázky odpovídá znamenitý jeden biskup: „Nepřeháním, tvrdím-li, že od té doby, co rozum lidský si vládu sám přivlastňuje, nejínáče vladaří, jako hvězdy za času nočního nad stínem nad nimž vítěziti nemohou; a že od té doby země i tam, kde společenské vzdělání nejvíce postoupilo, příbytkem se stala nepokoje, rozkolu, nespokojenosti a hrůzy. Devatenácté století blíží se svému konci bez míru, beze síly, bez ovoce, beze zdraví.“ A pohledneme-li na to, co církev svatá k vyhojení této strastné doby učiniti hodlá, volati musíme: „O sešli Pane ducha svého, a obnovena bude tvář země!“

## VI. Co mluví protivníci?

Nepřátelé církve dobře znajíce obsah všeobecného církevního sněmu vším možným způsobem o to se zasažují, aby srdce věřících od tohoto velkého díla odvrátili, ano ono samé nejvíce podezřívají a i překaziti se snaží. Než nadarmo „se bouří národové a lidé věci daremné přemýšlejí. Sestupují se králové zemští a knížata spolu se radí proti Hospodinu a pomazanému jeho volajíce:

„Roztrhejme svazky jejich, a odvrzme od sebe nadvládu jejich! Ale ten, jenž přebývá v nebesích, směje se jim; Pán posmívá se jim.“ (Žalm 2.)

Předně tedy volají, že prý nebylo ještě zapotřebí sněm svolat. — Avšak ptáme se, kdo to má rozhodnout, kdy se sněm svolat má? Má on, jenž se stal strážcem na Sionu, sv. otec, jenž jediný má právo sněm svolat, zeptati se snad napřed těch jistých mudrců, zdali oni ku svolání takového sněmu svolují? Aneb má se snad sněm církevní sejíti teprvé, až nepřátelům náboženství se bylo podařilo ještě více zmatků v lidskou společnost uvésti? Aneb snad tenkrát teprv, až ještě ostatní katolíci, víře své věrní, zásadami novověkého, pokrytského svobodnictví budou nakaženi a svedeni? Pochopujem, že svolání tohoto sněmu nepřátelům církve jest nepříjemné, a prá vě pro ten jejich křik zdá se nám býti příhodné.

Dále hlásají nepřátelé, že prý všeobecný sněm církevní svobodě národů a států bude nebezpečný. — Devatenáctkrát už sešla se církev na všeobecném sněmě, ale ani jednou svoboda skrze ní nebyla ohrožena. Vždyť na půdě křesťanstva vzešla všem národům pravá svoboda, a tuto půdu sněm církevní, jenž jest neomýlný a veden duchem svatým, duchem pravdy a svobody, neopustí. (Mohliby, ptáme se, biskupové uhnětené Polsky a ubohého Irska, mohliby biskupové svobodného Švýcarska a Ameriky proti svobodě vystoupit, kterou přec oni si přejí, tito co nejdražší klenot pro vývin církve si váží? Že církev sv. mnohým novověkým zásadám na odpor se postaví, to věříme a doufáme; vždyť právě tyto zásady společnost na kraj záhuby uvrhly, ano pravou svobodu udusily, an jak denní zkušenost učí, s jedné strany hrů-

zovládu a násilí, s druhé nevázanost mravů, oboje protivnice svobody, vyvolaly. Takovým zásadám církev sv. na odpor se musí postavit, jelikož to káže její úřad a její povolání. Ovšem že církev mnoho pronásledování proto zakusí, než netrpěla církev podobně už i v dřívějších dobách? Co vystála, abychom jednoho příkladu uvedli, církev, aby posvátnost stavu manželského zachovala! Na oce jest, že lidé nevěřiví víru naši si představují za jho nesnesitelné — ale ne pro pravdy, které se v ní hlásají, nýbrž pro skutky, které se v ní přikazují.

Sv. otec k tomuto sněmu svolal i rozkolné biskupy řecko-slovanské s prosbou, aby rozkol opustili a s námi se sjednotili; on přivolal i protestanty, aby k církvi katolické, od které praotcové jejich odpadli, se navrátili. Zajisté krásný to úkaz smířlivosti a lásky k bloudícím bratrům! Avšak i ten se podezřívá od nepřátelů, kteří praví, že církev opravdivého smíření si nepřeje, a sněm že bude naproti rozkolným neustupný. Než každý uznává, že církev sv., která jest sloupem a základem pravdy, neomýlný nástroj Ducha sv., od žádného článku věroučného ustoupiti nemůže, anby takto kořen své vznešenosti podetnula. Co se však církevní kázně týče, zajisté se církev obzvláště proti řeckým rozkolníkům dosti často ústupnou a laskavou ukázala.

Ke všem ostatním pověstem a lichým zprávám, kterými protivníci církve katolické toto velikolepé dílo podezřívají, odpovídáme, že nikdo dosud ještě neví, co na církevním sněmě se bude pojednávat. Všeobecně to papež sv. otec ve svém listu nastínil, do podrobnosti jest to však posud ještě tajemstvím. Žádný tedy neví, jakých výsledků sněm tento bude míti; jen křesťan katolický,



který pevně věří v slovo Paně, jenž pravil: „Kde dva neb tři se sešli ve jménu mém, já jsem mezi nimi,“ doufá, ano jest přesvědčen, že Spasitel sám bude přítomen neviditelným způsobem skrze milost Ducha sv. na tomto všeobecném sněmě, a že tu jistě jen to se ujedná, co směřuje ku blahu člověčenstva.

## VII. Závěrek.

Sv. Stanislav Kostka byv jednoho dne tázán, zdali Marii matku Páně miluje, odpověděl, slzy v očích maje: „Jak bych Marii neměl milovati, vždyť ona jest má matka!“

Kdyby, milý čtenáři, Tobě někdo otázku položil, zdali miluješ církev, musel bys, Jsi-li pravým dítětem jejím odpověděti: „Jak bych církev neměl milovati, vždyť ona jest má matka.“ — Když jsi na svět přišel, zanesli Tě křmotrové do kostela, a tam převzala Tě církev svatá, a z dítěte hněvu stal Jsi se dítětem božím. Ona Tě ošetřovala, učila, vychovávala, co dobré a co zlé je, Ti ukazovala, a když jsi klesl, ku sv. zpovědi Tě vedla, abys opět nevinnosti dětinné nabył. Víš si ještě spomenout na tu první sv. zpověď? Jak Jsi přistoupil k tatínkovi a mamínce, a pohnutým hlasem je prosil, aby Ti odpustili, co Jsi zlého jim byl učinil? Jak ouzkostlivě Jsi své svědomí zpytoval, jakou svatou bázni Jsi před svého zpovědníka vstoupil a jemu se vyznal! Jen si dobře připomeň tuto první svatou zpověď! A čti dále! Víš si na paměť uvést, jakou Jsi radost měl, když Jsi uslyšel, že půjdeš k prvnímu sv. přijímání? Jak plesalo srdce Tvé, jak Jsi se připravoval na Tělo Páně, jak Jsi vyčistil své svědomí, oblékl nový nebo aspoň čistý šat,

jak Jsi se obával, abys půst předepsaný neporušil a tak dále! Nebyl jsi tenkrát neviným a svatým oudem této velké společnosti, sv. církve? A nyní řekni sám sobě, kdo to byl, který Tebe k takové nevinnosti vedl? Nebyla to pečlivá matka, kterou milovati máš až do smrti? Nebyla to církev? A dál a dál jsi odrůstal, a vždy, jakmile svědomí Tě tížilo, utekl Jsi se do Vašeho kostelíčka, klekl's tam před oltář rodičky boží, postě-žoval si's, vyplakal se's, a šel ku knězi a zmyl se ze své viny. — Tak Tě doprovází sv. církev po celý Tvůj věk až k smrtelné loži. A tu, když cítíš, že poslední okamžikové Tvoji se blíží, dáš zavolat kněze, který Tobě od církve poslední donese útěchu, tělo Páně na dálnou cestu; a jestli jsi zpověď úplnou a zkroušenou vykonal, jistě dle zaslíbení Páně, umřeš-li, odebere se duše Tvá do kralovství božího. A křížek ještě na tvém hrobě, ku kterému Tě církev doprovodí, on bude stálou úpomínkou pro Tvé bratry: „Hle zde odpočívá křesťan!“ O kdybys mohl aspoň v den všech věrných dušiček přijíti do kostela, viděl a slyšel bys tam, jak kněz za všechny věrné zemřelé tedy i za Tebe se modlí, a tělo syna Božího nebeskému Otci za Tebe v oběť přináší! Řekni mně, může býti pečlivější matky, jako je sv. církev? Neměl bys ji tedy z celého srdce milovati? Neměl bys často to dobrodiní, které ona Ti podává, vděčnou myslí rozjímat? Nedej se tu mýliti protivníky a nepřátely svaté církve, kteří neustále ji haní a tupí. Francouský jeden biskup píše: „Jsem o tom přesvědčen, a každý den mi toho dává důkaz, že bychom měli, slyšíce ten křik proti nám, myslet, že nás, katolíky, nepřátelé nenávidí. Než není tomu tak; co u protivníků našich pře-

vládá, není nenávist; něco jiného jest to, co oni se stydí vyznati — jest to závist. Ano, kolikráte nám závidí našeho štěstí nepřátelé; a nevěrec v oné chvíli, v které křesťanu laje, často sám u sebe praví: „Jak šťastný jest tento!“

Nevěrec, milý čtenáři, necítí tu lásku církve, on necítí její radost nad kajícím hříšníkem, jemuž ona podala útěchy. A proto také nemá on k ní lásku, nechtěje uznati, co už ona všechno pro člověčenstvo dobrého učinila. Jí mají rodiče co děkovati za nevinnost svých dětí, mužové za věrnost svých žen, občané za poctivost svých sousedů, poddaní za spravedlnost svých zákonů, a i ten chudý člověk, který ničeho nemá, aspoň někdy ve svátek, církví ustanovený, od těžké práce si může odpočinout. — To vše neuznává nevěrec, jako nechce poznati mocný vliv, který církev po všecky věky ku prospěchu lidstva na všechny společnosti měla. A proto se spojuje s jinými svého ducha společníky, a haníce a tupíce ji plesají kdykoliv nějaká křivda se jí stala. — Avšak vzdor tomu nepřátelství proti ní zůstane církev přec jen co dříve byla, po všechny věky, sloup a základ pravdy, který se nehýbe a nemění, ať si bouře a vichor na něj doráží. Ona viděla národy přicházeti a odcházeti, viděla trůny vznikat a padat, viděla rodiny královské roditi se a vymírati, a přec zítra bude tatáž, která byla před věky. Opustil-li ji jeden národ, obrátí ona se k druhým; odvrátila-li se od ní jedna země, ona jiným spásu donesla. A i v nynějším věku, který tak hrozně proti ní vystupuje a jí se už směje, že jako slunce k večeru se kloní, ona v plné kráse jako královna hvězd v ranní době vychází, a udivenému světu ohlašováním vše-

obecného sněmu církevního moc a sílu svou, jakož i krásu ukazuje.

A hle! milý čtenáři, to jest Tvá matka! Miluješ ji? ptám se Tě ještě jednou, a jestli mi odpovíš, že ji miluješ, nuže slyš také, co dobré dítě konati má. Rád ji poslouchej, v její ochranu se poroučej, ji zastávej, obzvláště pak ale její záležitosti na stálé paměti měj! Největší však její záležitost v nynějším roku jest tento budoucí všeobecný církevní sněm — a tu napřed čti jednu událost ze starého zákona: „Židé ubírající se do svaté země, na cestě u jednoho města mocnými nepřátely byli zastaveni. I řekl Mojžíš, který je vedl, k Josue; Vyber nám některé muže, a vytáhna bojuj s nepřítelem; já zítra státi budu na vrchu hory, a hůl boží v ruce své míti budu. Tedy Josue udělal tak, jakž mu poručil Mojžíš, a bojoval s nepřítelem. Mojžíš pak a soudruhové jeho vstoupili na vrch hory. A dokudž Mojžíš vzhůru držel ruce své, vítězili židé, ale jakž opouštěl ruku svou, přemáhal nepřítel. Ale že ruce Mojžíšovy byly obtíženy, protož vzavše kámen podložili pod něho a on seděl na něm; soudruhové podpírali ruce jeho, jeden z jedné, druhý z druhé strany, i byly obě ruce jeho vztažené až do západu slunce. A tak porazil Josue nepřítele a lid jeho s mečem. (2. Mojž. 17).

Jestli jsi, milý čtenáři, pozorně příběh ten pročetl, snadno mi odpovíš na otázku, kdo vlastně vítězství tohoto byl příčinou, zdali Mojžíš se svou modlitbou aneb Josue se svým vojskem. Byliby bojovníci bez modlitby Mojžíšovy vydobyli zaslíbenou zem? Jistě že ne; a hle! právě tak se sejdou na všeobecném sněmě církevním biskupové, přední bojovníci církve boží, aby vybojovali nám

cestu do zaslíbené země, království nebeského. Nemáme i my modlitbou boj jejich podporovati? Nemáme i my Boha, dárce všech milostí žádati, aby dílu tomuto, k jehož vyvedení ducha sv. sešle, i požehnání své přidal, aby co se na něm ustanoví, v skutku se i provedlo?

Modliti se tedy musíme za svatou církev a jejího pastýře, modliti za zdar všeobecného sněmu, modliti za všechny biskupy, kteří v něm zasedati budou, modliti, aby Bůh bludy ze světa vyhostil, bloudící a rozkolné bratry k církvi opět přivedl, modliti, aby nápravu, kterou sněm započne, svou milostí provésti napomáhal. A proto jsem i já, milý čtenáři, na rozloučenou Tobě několik modliteb v této knížce přidal a doporučuji je Tobě k yroucímu a častému před trůn Boží posílání.

~~~~~

## **Modlitby v záležitostech všeobecného církevního sněmu.**

### **M o d l í t b a   d e n n í .**

Božský Vykupiteli, který Jsi skrze náměstka svého na zemi, našeho svatého otce, naše pastýře k všeobecnému církevnímu sněmu do Říma poslal, Tebe žádáme, abys toto svaté dílo i milostivě do své ochrany vzal, a ku konci doprovázel. Jak mnohonásobné zlo se na této zemi rozšířilo! Jak hledí tento svět ve spolku s ďáblem srdce všech lidí od Tebe odvrátit, aby nikdo Tebe nectil a svaté jméno Tvé nezveleboval! O jak slepí jsou tito ubozí, kteří nechtějí viděti věčné zahynutí své, jestli k Tobě se neobrátní! O pomoz Pane, pomoz, sešli pomoc se svatyně své! K Tobě se utíkáme, jelikož víme, že jen Ty máš slova života věčného. Laskavost Tvá a dobrotivost jest přece tatáž, která byla i dříve.

Kolikráte Jsi už sv. církev vysvobodil, když ona ve velkém nebezpečení byla! Kolikráte Jsi jí už pomoc a osvobození donesl skrze sněmy všeobecné! O proto učiň, aby i tento všeobecný církevní sněm, který náš nejvyšší pastýř vyhlásil, skutečně se také sešel! Odstraň mocnou rukou svou všechny překážky, kteréby se proti němu pozdvihly; zahanbi nástrahy ďábelské, proti všemu, co dobré jest, nastrojené, a řiď, Pane, milostí svou události světa tak, aby se dle úmyslu sv. Otce v den ne-

poškvrněného početí Tvé svaté matky sněm tento slavně zahájiti mohl.

Dále Tě prosíme, bys mocností svou všem biskupům to umožnil, aby se k tomuto sněmu dostavili, a co nejčetněji okolo svého Otce se shromáždili. Všechny pak, kteří se sejdou, naplň milostí svou, aby žádnou nemocí, žádným neštěstím nebyli postíženi, aby obdařeni darem ducha svatého věrně si na tom nechali záležet, v našich bídých časech pomoc poskytnouti. Osviť je, aby k tomu nejlepších prostředků poznali; dej jim zmužilosti a síly, aby neohroženě pravdu zjevenou vyložili. O božský spasiteli! který Jsi v letnicích apoštolům ducha svatého seslal a je uspůsobil, že světu pohanskému s tak zázračným výsledkem pravdu hlásali, smiluj se nad našimi biskupy, aby i oni mocí tohoto svatého ducha zkaženému světu spásu hlásali, a tímto všeobecným církevním sněmem nepravostem a bludům konec učinili. Dej konečně ještě milost svou i těm, k jejichž užitku sněm tento se sejde, aby poznali Tebe, jenž Jsi cesta, pravda a život. Amen.

O sv. Panno Maria, Ty pomocnice křesťanů, matko milosrdenství, obrať své milosrdné oči k nám a vypros svou přímlovou, aby naše modlitba u Boha vyslyšena byla. — Svalý Michaeli archanjeli, Ty ochrance svaté církve, zastaň se jí proti jejím nepřátelům, a pros, aby všeobecným tímto sněmem úplně poraženi byli.

Sv. Petře a Pavle, Vy všichni svatí a světice boží, přimlouvejte se za nás, abychom pomoci a spásy obdrželi od toho, jenž s Otcem a Duchem sv. živ jest a králuje na věky věků. Amen.

## **Modlitby ke mši svaté.**

### **Příprava.**

Přistupuji Nejsvětější Trojice před obličej Tvůj, a obětuji se vší skroušeností tuto mši svatou za blaho a vítězství církve svaté, za jejího pastýře Pia devátého, za zdar všeobecného církevního sněmu, za všechny biskupy na něm shromážděné, za poražení bludů a návrat bloudících a rozkolných bratří do lůna katolické církve, jakož i ke cti a slávě nejsvětějšího jména Tvého. Chvála Bohu Otci atd.

### **Ku Kyrie.**

Ty o Pane znáš nesnáze a tísně své svaté církve. Veliký jest počet její protivníků, a nesmírné nebezpečení hrozí oněm, kteří k nevěře a hříchu jsou svedeni a tak věčnému zahynutí se blíží. O Bože! smiluj se nad námi! spas nás Pane! Vysvobod naše ubohé bratry a sestry, kteří do tenat ďábelských upadli a nedej jim zahynouti! vždyť Jsi jich otec — smiluj se nad nimi; Ty božský Spasiteli, Jsi jich bratr — o smiluj se nad nimi; Ty Duchu svatý, od Otce a Syna vycházející, smiluj se nad nimi!

### **Ku Gloria.**

Všemohoucí věčný Bože, Otče nebeský! Ty Jsi syna svého jednorozeného dal, aby všickni, kdo v něj věří, spásy dosáhli; Božský Vykupiteli! Ty Jsi, z lásky k nám lidem, člověkem se stal a na kříži za nás zemřel; Duchu svatý! Ty Jsi, z lásky k nám lidem, o letnicích na apoštoly se spustil, abys jim vznešené dary své propůjčil, jimižby věřící ku cestě spasení vésti mohli. O trojjediný



Bože! my chválíme Tebe za tyto milosti a toto nad námi smilování; Tobě nejvroucnější díky vzdáváme! Prosíme však Tebe, nedej, aby tato láska Tvá nad námi se zmařila; nedej duším, pro které Jsi tolik učinil zahynouti! Slyš milostivě prosby naše! Učiň, aby všeobecný církevní sněm stal se pro nás prostředkem spasení; dej, aby naši bratři a sestry na zemi víru Tvou vyhledávali a skrz ní k Tobě se dostali, jenž králuješ na věky věků. Amen.

### **Ku Kollektám.**

O Bože, kterémuž vlastně přináleží vždycky se smilovati a odpouštěti: přijmiž úpěnlivé modlitby naše a propůjč nám milosti, o které Tebe skrze tuto sv. obět žádáme, aby všeobecný církevní sněm šťastně se sešel, a onu, kteron svět potřebuje, spásu nám skutečně podal.

O Bože, který Jsi nejčistší matkou svou lidskému pokolení království věčné otevřel, propůjč milostivě, abychom, jak jsme skrz ní původce věčné blaženosti obdrželi, její přímluvou i toho dosáhli, abychom my i naši spolubratři u věčné slávy se shledali. —

Učiň, o Pane, abychom na přímluvu všech Tvých svatých oněch milostí oučastnými se stali, kterých od tohoto všeobecného sněmu církevního očekáváme. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

### **K Epištole a k Evangelium.**

Děkujem Tobě věčná pravdo a nesmírná Dobroto! žes nám své Božské slovo a vůli svou skrze Proroky své a pak skrze svého jednorozeného Syna zjeviti ráčil. Toto učení, které nám sv. církve na Tvůj rozkaz hlásá, jest náš nejdražší klenot na zemi, nejsladší pokrm ducha na-

šeho, nejvýbornější potěšení v tomto životě. O učiň, Duchu svatý, který sám tento poklad sv. víry v naší církvi střežíš, abychom nikdy od něho neodbloudili; přiveď nevěřící k této víře, a dej milosti své bloudícím bratrům, aby oni k pravdě opět se navrátili. Žehnej všeobecný sněm církevní, aby svatá naše víra skrz něj vždy víc a více se šířila a všechny národy sjednotila, aby jeden pastýř byl a jedno stádce. Amen.

### **Ku Kredo.**

Věřím Boha, Otce všemohoucího atd.

### **K obětování**

Tebe Pane, Otče nebeský, ve vší skroušenosti žádáme, abys tímto všeobecným sněmem lék upravil, jímž by se rány a nemoce naší doby nevěrecké zahojily. Uznáváme, že nejsme hodni takové milosti. A proto přicházíme před tvář Tvou v té chvíli, kde Tvůj Božský Syn, náš Pán a Spasitel svou na hoře Kalvarii dokonanou oběť Tobě opět přináší. S chlebem a vínem, které kněz Tvůj obětuje, klademe i svou záležitost na oltář. O dej, aby prosby naše, až se dary knězem obětované v tělo a krev Páně promění, před Tvým trůnem, laskavého povšimnutí hodny uznány byly.

O svatá boží rodičko, sv. Jene Křtiteli, sv. Petře a Pavle a všickni svatí a světice Boží, přimlouvejte se za nás, aby Pán tuto oběť z rukou našich přijal, ke cti a chvále svého nejsvětějšího jména a ke zdaru svaté katolické církve. Amen.

### **Před Sanktus.**

Jak veliké jest dobrodiní, všemohoucí věčný Bože, které Jsi nám skrze Syna svého, našeho Pána a Spasitele propůjčil! On nás učinil dítkami Tvými, dědici království božího, a otevřel nám veškerý poklad Tvé lásky. - -

Jak velké štěstí pro nás, že jsme se narodili v církvi katolické, ve které jedině spasení dojíti můžeme! A proto zajisté spravedливо a slušno jest, abychom Tobě, všemohoucí Stvořiteli v Ježíši Kristu tak, jak svatí Angelé a všichni blahoslavení duchové před Tvým trůnem, děkovali, Tebe chválili a oslavovali, — a jako i my Tobě dobrořečiti doufáme, už nyní s nimi plným srdcem a hlasem zpívali :

Svatý, Svátý, Svátý Hospodin zástupů ! Plna jsou nebesa i země slávy jeho. Čest a sláva buď Bohu na vysosti. Požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně. Hosanna na vysosti !

### **Před pozvihováním.**

Tebe tedy nejmilostivější Otče skrze Ježíše Krista Syna Tvého pokorně prosíme: abys v laskavosti své přijal tuto svatou a nepoškvrněnou oběť, kterou Tobě přinášíme, předně za svatou katolickou církev, jižto pokojem obdařiti, opatrovati a řídití ráčíž, po celém okršku země. Požehnej všeobecný sněm církevní, který se v den svaté Rodičky Tvého Syna sejde, aby se stal začátkem nových, lepších časů, aby porazil úplně bludy a nám všem známost cest Tvých, o Pane, obnovil. Požehnej našeho sv. Otce Pia devátého, který nedbaje staří svého, nýbrž na paměti máje blaho oveček, jemu od

Boha svěřených, tento všeobecný sněm svolal. Požehnej všechny pastýře, kteří se na tomto sněmě účastní a vylej ná ně z pramenu této svátosti milosti hojně — aby Tvým Duchem nadchnuti Tvou čest rozmnožovali, a co Tobě se líbí a k našemu spasení směřuje, na tomto sněmě ujednali. Shlédni s trůnu svého na naše bratry a sestry, aby oni, jenž na cestě spravedlnosti kráčí, na ní setrvali, ti pak, jenž pobloudili, konečně poznali Tebe, pravdo večná. O dej i nám služebníkům svým, stálost u víře, abychom se nestyděli ji zastávati, nýbrž hrdi na to byli, že jsme se stali jí oučastni. V duchu se spojujeme s Vámi, Svatí a Světice boží, abychom Vaší přímluvou vyslyšení svých proseb podosáhli a jednou po smrti v království božím s Vámi se radovati mohli. Amen.

### **Po pozvívání.**

O Ježíši, náš Pane a spasiteli, náš Vůdce a Veleknězi, věříme pevně, že nyní na oltáři Jsi přítomen pod spůsobami chleba a vína. O slyš prosby a žádosti naše, a přednes je sám nejmilostivěji před trůn Svého nebeského Otce.

Ty víš, Spasiteli náš, jak nepřátelé Tvoji, dokud Jsi ještě na světě chodil a obcoval, nejen Tobě, ale i apoštoly Tvé pronásledovali; Ty víš, jak se namáhali, aby církev od Tebe založenou, hned po Tvém na nebe vstoupení, udusili; Ty víš, jak po ten celý čas, který ona trvá, žádných prostředků se neštíteli, aby ji ze světa vyhladili; — ale i my víme, že Ty Jsi jí slíbil trvání až do skonání světa, že Jsi jí slíbil pomoc a přítomnost svou, aby ani brány pekelné proti ní ničeho nemohly. Nuže, Pane, zachraň nás hyneme! Pozdvihni opět

ruku svou a utiš bouři, která se pozdvihla proti této naší matce, proti svaté církvi! Hle, svatý otec svolal své spolubratry, pastýře celého světa, okolo sebe, aby uradili se o potřebách církve. O Pane, vstoupni mezi ně, jak Jsi po svém z mrtvých vstání mezi apoštoly své vstoupil, a volej k nim, a skrze ně k nám: „Pokoj Vám.“ Dej nám služebníkům Tvým, ten, kterého svět dáti nemůže, pokoj, abychom jen službě Tvé se oddávali. Smiluj se Pane i nad dušemi našich zemřelých bratrů a sester, které ještě v očistci Tvé spravedlnosti žádost činí. — O vylej náplň svého požehnání na nás hříšníky, a skrze přímluvu svých svatých apoštolů a mučenníků učiň, aby všeobecný sněm církevní všechny lidi spojil k velebení Tvému.

### **K Pater noster.**

Co děti Tvé přistupujeme k Tobě stvořiteli světa a Pane náš, a voláme k Tobě: Otče! O veď nás svatou rukou svou, veď obzvláště sbor našich pastýřů na všeobecném církevním sněmě, aby vše ujednali, čímby se svaté jméno Tvé na světě ctilo a zvelebovalo. Dej, aby tímto svatým sněmem království Tvé, království pravdy a lásky, mezi námi se šířilo, aby církev Tvá ode všech lidí poznána byla, a láska k ní v srdcích všech věřících se více ustálila a upevnila. Dej nám milosti poznati zákon Tvůj, aby vůle Tvá svatá tak plněna byla od lidí na zemi, jak ji plní Anjelé a Svatí na nebi. Shledni okem svého milosrdenství na potřeby naše nejen časné, nýbrž i věčné, a učiň nás hodnými milostí toho církevního sněmu. Nehleď na nehodnost naši, Otče nebeský! Odpust nám vše naše provinění a dej nám ducha lá-

sky, abychom bratřím svým ze srdce odpustili ! Avšak abychom do dalších hříchů neupadali, dej nám při každé příležitosti vnuknutí Ducha svatého, abychom co zlého jest, zanechali, a jen dobré a cnostné věci konali. Vysvobod nás Pane a naši sv. církev od nepřátelů jména Tvého a nedej, aby jejich hrozby a nástrahy nám uškodily, abychom vysvobození z rukou ďábelských Tobě sloužiti mohli na věky věkův. Amen.

### **K přijímání.**

Božský Spasiteli ! Ty Jsi beránek boží, který snímá hříchy světa; Ty Jsi umřel na kříži za nás, abys nás od hříchu a věčné smrti vysvobodil. Tuto velkou oběť Tvou na hoře Kalvarii v této mši svaté Jsi milostivě opětoval. O smiluj se nad námi, beránku nevinný a přispěj své svaté církvi ku pomoci. Dej jí svatý mír a pokojné časy, aby všichni národové v ní se sjednotili a v lásce společné se ve svých potřebách podporovali, a takto všichni spasení došli. Amen.

### **Po přijímání.**

Kterak se Tobě neskončená dobrota za všechna dobrodiní, která Jsi nám nyní proukázal, odměníme ? — Tobě se odevzdáváme, podrobujeme se ve všem Tvé božské prozřetelnosti a řízení Tvému. Rozmnož naši víru Pane, a dary Své nevyslovné milosti do srdcí našich vlej, bycbom, když jsme Tebe byli poznali, i skutky šlechetného života Tebe velebili. — Přijmi konečně tuto svatou oběť z rukou našich, a vyslyš prosby naše, které jsme při ní Tobě přednesli, skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

## **Při odpoledních službách božích.**

(Při těchto se každý modliti může buď růženec buď cestu křížovou s toutéž přípravou, jako ke mši svaté jest naznačena, jen že místo: „tuto mši svatou“ se řekne: „tento růženec“ aneb „tuto cestu křížovou.“)

### **Modlitba k rodičce boží.**

Rozpomeň se o nejmilostivější Panno Maria ! že nebylo posud nikdy slýcháno, abys byla koho opustila, kdo se pod Tvou ochranu utíkal, aneb pomoc Tvou vzýval, aneb o přímluvu Tvou Tebe prosil. Touto důvěrou posilněn utíkám se k Tobě o Panno Panen, matko Ježíše Krista, a přednáším Tobě záležitost srdce svého, svatý všeobecný sněm církevní. Pod Tvou ochranu, Ty pomocnice křesťanů, stavím velebné toto shromáždění, a prosím Tebe o královno a Paní světa, matko věčného Slova ! nezamítej proseb mých, nýbrž poslyš mne, a přimlouvej se u trůnu Božího za naši svatou církev, aby jí Pan ode všeho zlého, které ji stíhá, vysvobodil.

Buď o milostivá nebes královno naše orodovnice u trůnu nebeského svého Syna a vypros své svaté církvi milost a pomoc u Boha spravedlivého. Amen.

### **K sv. archanjeli Michaelovi.**

O svatý Michaeli, Ty vznešený kníže a vůdce nebeských zástupů, Ty velký horliteli pro čest a chválu boží, který Jsi hned na začátku knížete odbojných anjelů potřel, a v odměnu za tento skutek od Ježíše Krista za ochrance svaté církve vyvolen byl, k Tobě se utíkáme, jelikož svatá naše církev tak mnohým proti-

venstvím ďábla a jeho společníků jest vystavena. Hle, ona se nyní k všeobecnému sněmu chystá, aby proti svým nepřátelům se v odpor postavila. O připoj se k ní s Tvými zástupy, aby vítězně z tohoto boje vyšla, ku slávě jména Božího a k spasení duší.

O Vy všichni anjelové! Vám odporučíme svou záležitost. Proste za nas, aby Pán mocným ramenem svým potřel nepřátely svatyně své. Amen.

### **Modlitba za návrat rozkolných a nekatolíků ostatních do církve katolické.**

Božský Spasiteli, který Jsi nazván byl už v starém zákoně knížetem pokoje a který Jsi při svém narození lidem dobré vůle skrze anjely pokoj zvěstoval, Tebe prosíme za Své rozkolné bratry, kteří podvodem od církve byli odvráceni. Shledni milostivě na snahy Tvého náměstka na zemi, svatého Otce, který je laskavě pozval k všeobecnému sněmu, aby opět s církví, jižto otcové jejich opustili, se spojili. Učiň svou milostí, aby oni konečně poznali spasení Tvé a s našimi pastýři na všeobecném sněmě se dohodli.

Ježíši Kriste, který Jsi přišel na tento svět, abys všem lidem spasení upravil, dej, aby se shroutily zdi rozkolu, aby temnost bludů byla poražena, a bloudící opět v lůno svaté církve, mimo kterou není spasení, se dostali, aby jeden pastýř byl a jedno stádce, které by jméno Tvé chválilo a světilo.

O svatá Panno Maria, která Jsi všechna kacířstva zahanbila, k Tobě se utíkáme a prosíme, abys často na naše rozkolné a bloudící bratry a sestry si vzpomněla a za jich obrát a návrat Otce nebeského prosila. Se Sy-



nem svým Rač je smířiti, Synu svému Rač je poroučeti, k Synu svému Rač je přivéstí.

O vy svatí všichni, kteří Jste kdysi zu obrácení těchto nyní odpadlých národů bojovali, prostě Boha, aby všeobecný církevní sněm k jejich užitku se dokončil. Amen.

### **Připomenutí.**

Svatý otec vyzývá veškeré křesťanstvo k hojným modlitbám za zdar všeobecního sněmu církevního, vypsal, aby naše modlitby z čistého srdce pocházeti a u Boha tím dříve slyšeny býti mohly, milostivé leto od 1. června 1869 až do konce všeobecného sněmu trvajících. V této době může každý křesťan podosáhnouti plnomocných odpustků, pakli následující podmínky vyplní:

1. Vykonat musí svatou zpověď a uctivě přijmout nejsvětější svátost oltářní; zároveň však některou modlitbu na úmysl sv. Otce konati musí, která má alespoň 5 krát „Otče náš“ a „Zdrávas Maria“ a jednou „Věřím v Pána Boha“ obsahovati. Může se však také upotřebiti litaní „ke všem svatým“ aneb modlitby „za všeobecné potřeby křesťanstva“ a jiných.

2. V kteroukoliv středu, pátek a sobotu postu se podvolit; nesmí se ten však ustanoviti v nějaký suchý den, an půst v den takový bez toho jest přikázán.

3. Navštívití dva kostely, od biskupa ustanovené, aneb kde jenom jeden jest, tento dvakrát, a tam za návrat bloudících do sv. církve, za rozšíření svaté víry, za pokoj a vítězství katolické církve pobožně se pomodlití.

4. Nějakou almužnu podle možnosti své uděliti.

Jsi-li milý čtenáři samotén, ustanov pro sebe jeden den, ve který bys tyto skutky vykonal, a jistý týden,

ve který bys předpisu postnímu dostál. Máš-li pak rodinu, aneb domácnost větší, ustanov dny k dosažení těchto odpustků pro všechny, aby ostatní třeba nějakou překážkou nebyli od vykonání těchto podmínek zadrženi.

Dle vůle sv. Otce mohou se tyto odpustky také duším v očistci na způsob přímluvy přivlastniti, a lze je tolikráte získati, kolikrát se učiní zadost předepsaným podmínkám.

### **Modlitba před obrazem ukřížovaného Spasitele.**

O dobrý a nejsladší Ježíši! před Tvou Tváří na kolena padám a s největší srdce svého vroucností Tebe prosím a žádám, abys v moje srdce živé city víry, naděje a lásky, jakož i pravou lítost nad hříchy a pevnou vůli se polepsiti vštípiti Ráčil, když útrpnou skroušeností Tvých svatých 5 ran rozjímám na mysli maje slova proroka: „Zbodli ruce mé i nohy mé; sčetli všechny kosti mé.“

(Papež Pius VII. dekr. 10. dubna 1821 vydaným slíbil plnomocné odpustky všem, kteří vykonavše svatou spověď a tělo Páně přijavše tuto modlitbičku před obrazem ukřížovaného zbožně přednesou.)

A. M. D. G.